

En relació amb les històries de coves i cavitats de renom en el seu terme, crida l'atenció sobre la de «s'Encantament des Pou de Borino», que recollí a Andratx l'Arxiduc, *Les Bal.*, p. 232. La zona on senyalà Cor. els antres costers, cap a la dependència avui dita *Andritxol*, notem que ja duia tal nom en el segle XIV, en interessants variants, car la *Crònica* de Pere el Cerimoniós situa fets «del cap de Santa Ponça tro a un puig davant Paguera, qui ha nom *Andrajol*, prop de la mola d'*Andraig*» (ed. Pagès, 132.12, *Andreiol* en l'ed. Bofarull).

Adduir fets suggerents i desconeguts és sempre útil en els problemes obscurs; i llavors és lícit insinuar teories, mentre constin com a incertes; repetir en to doctoral l'impossible, silenciament la publicada demostració de la impossibilitat, no pot causar sinó justa irritació.

ANSIOLA (a l'illa de Cabrera)

L'informant principal de Coromines, Gaspar Tomàs, deia «es Carregador de *s'ènsioplè*» i «Faro de *l'ènsioplè*»; el pagès de Cabrera (habitant solitari de l'illa) li digué que a *n'Ansiola* hi ha la *Font de la Coveta des Faro*. Nom que ja apareix en el *Derrotero* de Tofiño (any 1783-4) anomenant el «Cabo de *Ansiola*, el más SO. de la isla», i pels mateixos anys el Mapa Despuig porta el *Puerto d'Anciola*, la *Fuente Anciola* i una altra *Fuente de Anciola*. El Mapa Mascaró *Punta Ensiola* i *Cala Ensiola* (46, h-4). És un nom que ens intriga, per la seva forma singular, i com el més curiós de l'illa. És just, doncs, no estar-se d'un examen detingut.

Si partíssim de la font podríem potser postular un ètimon FONTANICIO-LA (canvi de sufix del FONTANICELLA documentat en altres comarques catalanes) > *Fontanciola, mal tallat *Font Anciola* i aplicat secundàriament a la cala i punta. Però la conservació de la segona i faria estranya antinòmia amb la síncope de la primera, i una evolució tan local i complicada ens induiria a suposar una data mossàrab, amb la qual cosa estaria en contradicció el tractament de *ci* (> mossàr. *tx*). Idea, doncs, forçada, que abandonam. Per la mateixa raó de *ci* no mossàrab, es renuncia a INCĪSULA 'talladeta'. INSIDIOLA 'petita emboscada, parany' fóra concebibible en paratges freqüentats per corsaris i pirates, però ¿qui gosaria llançar-s'hi sense concret suport històric i documental? També descarta relligar-lo amb el nom d'*An-sola*, un «cortijo», que Asín derivaria d'un àrab 'unṣulā' (segons ell aplicat per Yacut a un lloc d'Àrabia o de Basra), car ni el significat de «puerro», que li atribueix, ni la *-i-*, s'hi prestarien a Cabrera.

Ja no fóra problemàtic, tractant-se de llocs de pesca, pensar en LINTEOLA 'llença petita', > *l'Enciola*, car *-ṭṭ-* > *ç* sí que és normal en mos-